

Sygn. akt V CZ 62/17

POSTANOWIENIE

Dnia 29 września 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Strzelczyk (przewodniczący)

SSN Zbigniew Kwaśniewski (sprawozdawca)

SSN Roman Trzaskowski

w sprawie z powództwa M. S.
przeciwko Politechnice (...)
o zapłatę,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym
w Izbie Cywilnej w dniu 29 września 2017 r.,
zażalenia strony pozwanej na postanowienie Sądu Apelacyjnego w (...)
z dnia 10 maja 2017 r., sygn. akt I ACa (...),

**uchyla zaskarżone postanowienie, pozostawiając
rozstrzygnięcie o kosztach postępowania zażaleniowego w
orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.**

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 10 maja 2017 r. Sąd Apelacyjny w (...) odrzucił skargę kasacyjną pozwanej Politechniki (...) od wyroku tegoż Sądu z dnia 22 grudnia 2016 r., wydanego w sprawie z powództwa M.S. o zapłatę. Przyczyną odrzucenia skargi był jej brak konstrukcyjny polegający na niesprecyzowanym wskazaniu zakresu zaskarżenia.

Postanowienie Sądu Apelacyjnego z dnia 10 maja 2017 r. pozwana zaskarżyła w całości zażaleniem do Sądu Najwyższego na podstawie art. 394¹ § 1

k.p.c., zarzucając naruszenie przepisów postępowania, tj. art. 398⁴ § 1 k.p.c. - poprzez jego błędną wykładnię, ograniczającą badanie zakresu zaskarżenia skargą kasacyjną do *petitum* tej skargi - oraz art. 398⁶ § 2 k.p.c. poprzez jego zastosowanie i wydanie postanowienia o odrzuceniu skargi kasacyjnej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarżący wypełnił hipotezę art. 398⁴ § 1 pkt 1 poprzez oznaczenie zaskarżonego orzeczenia właściwym wydziałem sądu, datą wydania, sygnaturą akt, a także wskazując, że wyrok został zaskarżony „w części”. Tym samym uczynił zadość wymaganiom formalnym skargi kasacyjnej, rozumianym w sposób literalny. Jednakże zgodnie z wykładnią celowościową, wielokrotnie dokonywaną przez Sąd Najwyższy, w skardze kasacyjnej należy wskazać zakres zaskarżenia judykatu sądu drugiej instancji w sposób niebudzący wątpliwości. Wprawdzie zgodnie z art. 398⁴ § 1 pkt 1 k.p.c. należy jedynie wskazać, czy orzeczenie zostało zaskarżone w całości, czy w części, a podanie zakresu zaskarżenia jest wymagane dopiero w art. 398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c., jednak elementy skargi kasacyjnej pozostają ze sobą we wzajemnej zależności. Oznacza to, że określenie zakresu zaskarżenia z art. 398⁴ § 1 pkt 1 k.p.c. powinno pozostawać w zgodzie z treścią wniosku kasacyjnego z art. 398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c. (zob. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 9 marca 2016 r., II CZ 115/15, niepubl.).

W niniejszej sprawie zakres zaskarżenia został doprecyzowany we wnioskach skargi (*uchylenie zaskarżonego wyroku w części i orzeczenie co do istoty sprawy, tj. zmianę zaskarżonego wyroku w pkt. I i II poprzez oddalenie powództwa także co do kwoty 262 891,72 zł oraz we wniosku ewentualnym: uchylenie zaskarżonego wyroku w części, tj. w zakresie oddalającym apelację pozwanej i orzekającym o kosztach procesu za I i II instancję i w tej części przekazanie sprawy Sądowi Apelacyjnemu w (...) do ponownego rozpoznania*). Tak określony zakres zaskarżenia jest jednoznaczny i nie budzi wątpliwości. Zgodnie zaś z orzecznictwem Sądu Najwyższego oznaczenia zakresu zaskarżenia skargą kasacyjną można dokonać w dowolny sposób - byle tylko nie było wątpliwości, w jakich granicach kwestionuje się zaskarżone orzeczenie (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 13 stycznia 2012 r., I CSK 210/11

oraz z dnia 27 listopada 2015 r., V CSK 290/15 - niepubl.). Jednocześnie wskazany zakres zaskarżenia nie pozostaje w sprzeczności z *petitum* skargi, ponieważ precyzuje zamieszczone tam ogólne pojęcie „w części”.

Co więcej, zakres zaskarżenia zdefiniowany we wnioskach kasacyjnych pozostaje całkowicie spójny ze wskazaną kwotowo wartością przedmiotu zaskarżenia, tj. 262 891,72 zł. W razie zaś wątpliwości co do zakresu zaskarżenia skargą kasacyjną, wynikających z jej sformułowań, za pomocne uznaje się oznaczenie wartości przedmiotu zaskarżenia (zob. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 17 czerwca 2016 r., IV CZ 31/16 oraz z dnia 20 stycznia 2016 r., IV CZ 84/15 - niepubl.).

W świetle powyższego ograniczenie się w *petitum* do stwierdzenia, że orzeczenie zostało zaskarżone skargą kasacyjną w części oraz późniejsze zdefiniowanie tej części we wnioskach kasacyjnych, w pełni spójne ze wskazaną wartością przedmiotu zaskarżenia, należy uznać za dopuszczalne w świetle art. 398⁴ § 1 k.p.c.

W tym stanie rzeczy Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji na podstawie art. 398¹⁵ § 1 w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c.